

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

BAG FILMENS KULISSER

PROGRAMMER CREDITS MM.

Bag Filmens Kulisser.

KOMEDIE I 4 AKTER AF A. V. OLSEN

ISCENESAT AF

OLAF FØNSS

Hele Filmen spilles af Amatører!

B. T.s AMATØRFILM

„Oh, Bajadere —!“
(men Amatør!)

DEN unge Frk. Eva Haller, Grosserer Hallers nydelige Datter, har en Yndlingsdrøm, som hun drømmer Nat og Dag: hun ser sig selv som en fejret Filmsprimadonna, ombølget af en Verdens Hyldest. ... og da Amatør-Filmen indbyder til Konkurrence, ser hun der sin store Chance og indsender med Forventning og Angst sit Billede.

Det gaar for sig i dybeste Hemmelighed. Hverken Faderen, den joviale Grosserer, eller den strenge Fru Haller faar noget at vide derom — ja, hun holder det endogsaa hemmelig for sin bedste Ven, Naboens Søn Peter, der har vundet hendes unge Hjerte.

Derimod kan man ikke sige, at han har vundet Grossererens — thi denne hader Nabofamilien med et fanatisk Had paa Grund af deres Høns, der evig og altid tripper og roder i hans Bede — og vil derfor intet vide af en Forbindelse mellem de to unge Mennesker.

Baade Hr. og Fru Haller ser derimod et idealt Svigersøn-Emne i den lærde, men pedantiske Magister Pingel, der gør Stormkur til Frk. Eva — med meget ringe Held, thi hver Gang han aflægger Visit i hendes Hjem, belæsset med skønne Blomster til sin Udkaarne, sidder hun gemt i Naboens Lindelysthus med sin elskede Peter.

Og dog kan man ikke sige, at Magisterens veludviklede Hornbriller ikke gør Indtryk paa det svage Køn. Han har fuldkomment erobret Lucie, Evas lille Kusine fra Provinsen a', der er paa Besøg i Hovedstaden — og som sukker i Stilhed for den lærde Mand.

Midt i denne sommerlige Hjerteleg i to Villahaver afleverer Postbudet to Breve af nøjagtigt samme Format — et til Frk. Eva og et til Grosserer Haller. Det er Meddelelser fra Amatørfilmen om, at de to lykkelige er blevet udvalgt til at aflægge Prøve for Instruktøren — Grosserer Haller, der er en betydelig Strik, har nemlig ogsaa gaa

svanger med en Filmstjerne. I al Hemmelighed dog — thi hans strenge Ægtemage vilde faa et Slagtilfælde, om hun fik Nys derom.

Eva derimod stormer glad gennem Huset og raaber til alle, der vil høre det: „Er det ikke vidunderligt? Jeg skal filme!“

Av, det er en Streg i Regningen for Haller, der nok vil holde sin Familie uden for Eventyret. Han paatager sig sin strengeste Mine, holder med alle Tegn paa moralsk Forargelse et Foredrag for Eva om Filmens fordærvende Indflydelse og forbyder hende kategorisk nogensinde at tænke paa at følge Amatørfilmens Opfordring.

Stakkels Eva trækker sig grædende tilbage til sit Ungpigeværrelse, rasende mod den bornerte Fader, der er Skyld i, at Filmen gaar Glip af en ny Norma Talmadge.

Hun søger Trøst hos sin Ven Peter — men for første Gang skuffer han hende blodigt. Han giver Faderen Ret. Filmen er efter hans Mening heller ikke noget for Eva. Det faar Bægeret til at flyde over. Hun bryder med sin bedste Ven med disse Ord: „En Mand, der er saa gammelmklog, at han ikke forstaar Filmens store og dybe Betydning, er ikke noget for mig!“

Den store Dag, da Prøveoptagelsen i Amatørfilmens Atelier skal finde Sted, oprinder saaledes under tunge Skyer.

Grosserer Haller er kendelig nervøs fra Morgenstunden. Han forbereder sig til at tage Afsked og gør sin strenge Frue, hvis Mistænksomhed efterhaanden er vakt, opmærksom paa, at han skal til en Forretningskonference, der vil trække meget længe ud — og paalægger hende indtrængende at passe paa Datteren, saa hun ikke undslipper og drager til Filmens Sodoma. — Da han naar til Atelieret, er Prøven allerede i fuld Gang. Hele Byen synes at være stormet derind, drevet af en brændende Trang til at dyrke den stumme Kunst. — Grosserer Hallers mimiske Evner gør virkelig saa stort Indtryk paa Instruktøren, at han tildeler ham en af Filmens skumle Roller og lader ham vise ind i Sminkegarderoben.

Imidlertid er en helt anden Person paa Vej til Films-Atelieret — Peter! Hans Ven Søren Flint var blandt de udvalgte, der skulde

aflægge Prøve, men har pludselig faaet et Telegram, der tvinger ham til at rejse. Da Peter hører det, slaar det ham, at det for alle Eventualiteters Skyld kunde være meget rart at være ved Begivenhedernes Cen-

»Hvorfor kan jeg ikke spille Julie?»

»Min Datter skal ikke filme!»

Nazimova kan godt gaa hjem og lægge sig!

Magister i Botanik, Hr. Pingel.

»Jeg er sikker paa, at jeg kunde blive en ny Norma!»

trum, og faar ham til at overlade sig Kortet. — Ogsaa Peter finder Naade for Instruktørens Øjne og faar tildelt den helttemodige Detektivs Rolle i Filmen.

Alle Pladserne er efterhaanden besat — kun til den unge, smukke Piges Rolle kan Instruktøren ikke finde den værdige. Han har prøvet Hundreder, men ingen af dem tilfredsstiller hans kræse Smag. Han er ved at fortvivle, da —

Lad os vende tilbage til det Haller'ske Hjem. Eva ligger fortvivlet paa sin Divan og tænker paa, at nu ruller Filmsspølen uden at hun er med.

Da ringer Magister Pingel til Fru Haller og spørger, om Eva ikke maa faa Lov til at ledsage ham paa en Rotur. Fru Haller, der tænker, at det er den allerbedste Maade, paa hvilken hun kan holde Eva borte fra Filmen, giver med Glæde sit Samtykke og gaar ind for at lade Indbydelsen gaa videre til Datteren. Først bliver Eva temmelig syrlig ved Tanken om en Rotur i den forhadte Magisters Selskab, men pludselig faar hun en Idé og lader, som om hun er henrykt ved Invitationen. Hun smutter ned i Haven, hvor Lucie sidder og drømmer om sin elskede Magister, og siger til hende: „Lucie, Magisteren har lige ringet. Du skal med ham ud at ro, han venter dig nede ved Lystbaadehavnen.“ — Lucie vil næppe tro sine egne Øren. Det er første Gang, at Magisteren har besvaret hendes Hengivenhed, og hun styrter glædesstraalende af Sted. Der er en anden, der ogsaa styrter af Sted. Det er Eva. Hun iler, alt hvad hun kan, ud til Filmen og naar virkelig at komme derud lige i det Øjeblik, da Prøven slutter. Hun bliver den ulykkelige Instruktørs Redning. I hende finder han den Heltinde, han forgæves har søgt efter, og i Triumf bliver hun ført til sine Drømmes Maal — Primadonnagarderoben.

Imens gaar Magisteren paa Baadebroen og venter paa sit Hjertes Udkaarne, iført et drabeligt Rosportskostume, som han haaber skal gøre et uudsletteligt Indtryk paa hende. Han bliver noget lang i Ansigtet, da han opdager, at det ikke er Eva, men Lucie, der kommer stormende ham i Møde, men Magisteren er ikke alene lærd, han er en virkelig Gentleman og lader sig ikke mærke med sin Skuffelse. Han ror ud paa det vilde Øresund med Lucie om Bord — og fortryder ikke Turen. Thi den bliver hans store

Eventyr. Udfor Fluepapiret kæntrer Robaaden, og hvem redder ham i Land andre end den tapre elskende Lucie? For et saadant Heltemod kan en Magisters Hjerte ikke staa, og vaade, men lykkelige, falder de

to i hinandens Arme paa den forholdsvis hvide Strand. — Imens er Amatørfilmernes Skare draget ud for at filme i en nærliggende Skov. Som Skurk er Grosserer Haller blevet forsynet med et kæmpemæssigt Skæg, der gør ham ukendelig, og Instruktøren skal til at forklare Skuespillerne Filmens Handling, da han opdager at Detektiven mangler.

Hvor var han? Han havde Skovens gamle Træer, og her lem dem blevet udjævnet, og havde glemt alt, hvad der

Instruktørens Stemme af maatte ile ned til de andre Haller fik et Chock, da han fjende var med og kunde for Han trøstede sig dog med, saa han paa denne Maade

Men denne Trøst skulde Øjeblik forklarede Instruktøren ham, overmande ham Skægget af ham. Det var for serer Haller; ude af sig selv over Stok og Sten bort fra Men Peter, der forlængst havde ham, og efter en vild Kamp og et Fald ned i Dybet, der en hvilken som helst Film, fordring og afslørede den

Nu var det Peter, der med Trusel om at røbe det til at give sig et Løfte om ikke mere at sætte sig mod hans og Evas Forlovelse. Saaledes endte Filmen, der var begyndt saa tragisk, som et udpræget Lystspil, og efter at ogsaa den strenge Moder havde maattet bøje sig, aflagde de tre Amatørfilmere en højtidelig Ed overfor hinanden:

— Og skal vi saa love, at vi aldrig mere vil gaa til Filmen. — Det sværger vi!

„End ikke Robert Schmidt kan spille Skurk som jeg!“

fundet sin Eva under et af var alle Misforstaaelser imelnu sad han hos hende og hed Film i denne Verden.

brød imidlertid Idyllen. Han Skuespillere, og Grosserer opdagede, at selve hans Arve-raade ham til hans Hustru. at hans Skæg dækkede ham, kunde undgaa Opdagelse.

ikke vare længe. Thi i næste tøren ham, at Detektiven skulde og afsløre ham ved at rive meget for den stakkels Gros-af Skræk styrtede han af Sted den Fare, der truede ham. genkendt Haller, var efter paa Randen af en Afgrund vilde have været en Pryd for fulgte han Instruktørens Op-træske Grosserer Haller.

havde ham i sin Magt, og hele til Fru Haller tvang ham

Filmen som den grimme Ælling.

En Oversigt over Filmkunstens og Filmsteknikens Udvikling op gennem Aarene.

Arrangeret af A/S FOTORAMA

Der er endnu ikke forløbet tyve Aar, siden det første Filmskamera begyndte at snurre herhjemme — men i disse 20 Aar har Filmen gennemløbet en Udvikling, som man kun vanskeligt ved at finde Magen til paa andre Omraader.

For at illustrere denne Udvikling har vi samlet nogle Films sammen fra forskellige Perioder indenfor det ovennævnte Tidsrum, først Filmen „Der var engang —“, efter Drachmann, optaget af Nordisk Films Co. i 1906. Dekorationerne var dengang meget primitive og opstilledes i fri Luft, hvad der forklarer den Mærkelighed, at Væggene af og til bølger frem og tilbage. — Gustav Lund, Viggo Larsen og Fru Boesen spillede Hovedrollerne.

I 1909 optog „Fotorama“, Aarhus, en „national“ Film, som hed „Den lille Hornblæser“, og som spilledes af Christel Holck, Gunnar Helsengreen. Tyskerhærens Fane var fransk og Kanonerne var malede paa Lærred; men Filmen gjorde stormende Lykke baade hjemme og ude.

Næste Aar optog samme Firma en ny national Film: „En Helt fra 64“, hvori Aage Fønss, Det kgl. Teater, og Aage Schmidt, Dagmarteatret, medvirkede. Nu var Fanen bleven tysk, saa i den Retning var alt godt; derimod er Sønderborgs Bombardement meget primitivt fremstillet, saa primitivt, at man ikke forstaar, at Datidens Publikum ikke lo sig fordærvet.

Med Psilander kom Renaissance ind i dansk Film. En af hans første Film, optaget i 1913, hed „Ved Fængslets Port“, og Psilander spillede her sammen med Fru Augusta Blad og Hr. Holger Hofmann, og man ser straks, at Psilander har det rigtige Greb paa Filmens Teknik.

Og i den vidunderlige Dickens-Film „David Copperfield“ er vi helt up to date, helt paa Højde med det bedste, der produceres paa de største Verdensateljers. Filmen er optaget i 1922, og Fotografi og Instruktion mønsterværdig, ligesom Frederik Jensens herlige Micawber-Figur var en Mesterpræstation.

Fra 1906 til 1922! Kun seksten Aar og dog har den grimme Ælling, Filmen, haft Tid og Vilje til at vokse sig stor og stærk.

DET DANSKE FILMMUSEUM

B.T.s AMATØRFILM

Modtaget fra: Uffe Lomholt Madsen, Sauntesvej 15, Gentofte.

Optaget sommeren 1922, ~~1923~~ på Palladium.

Rolleliste:

Grosserer Haller	Hr. Erik Clausen
Fru Haller	Frk. Mary Langreuter
Clara, deres Datter	Frk. Zim Zimmermann
Lucie, Claras Kusine	Frk. Grethe Lembcke
Peter Ring	Hr. Svend Andersen
Magister Pingel	Hr. Jacoby Warnich
Peters Ven (Søren Flink)	Hr. Aage Frandsen
Husassitenten hos Haller	Frk. Anna Hansen
Filmsinstruktøren	Hr. Rolf Dünn
Filmsfotografen	Hr. Westergaard
3 Filmsdamer	Frk. Ingemann-Hansen
	Frk. Edith Larsen
	Frk. Lise Bauditz

Gennemset i Bagsværd af Asbjørn Skytte, 1.2.1984.

Original kopi, danske tekster.

Længde:	1019 m	3 spoler
Spilletid:	44 min.	35mm
bill/sek:	18-20	stum
Format:	Normal	tintet

Tilstand 5 - Nitrate - meget hvælvet og skrumpet

Instr.: Olaf Fønss

Manus.: A.V. Olsen

Foto: Carlo Bentzen

Make-up: Carl Petersen (Tivoli-Pjerrot)

Premiere: 3.4.1923 i Panoptikon Teatret

Distribution: Fotorama under titlen "Bag Filmens Kulisser"

B.T.s AMATØRFILM (V22)
Handlingsresumé:

Den unge Clara er forelsket i naboens flotte søn, Peter, men hendes forældre nedlægger forbud mod alliancen, idet de hellere ser hende gift med den tåbelige Magister Pingel.

Clara drømmer tillige om at komme til filmen, og hun får chancen, da hun udvælges til at aflægge prøve til B.T.s Amatørfilm (på samme måde som de medvirkende i filmen er udvalgt). Men faderen, Grosserer Haller, nedlægger rasende forbud: "Først vil hun forloves, og saa vil hun filme!" Grosserereren er selv blevet inviteret til prøve, men holder det hemmeligt - især for sin stramtandede kone.

Grosserereren udpeges til at spille skurken i amatørfilmen (en tidstypisk detektivhistorie à la "Dr. Gar-el-Hama"), og Peter møder op i stedet for en god ven, der er blevet forhindret, og han får helterollen.

Clara er blevet pålagt at tage på sejltur med Pingel, men hun lokker sin kusine, Lucie (der er lun på magisteren) til at tage med i stedet, og Clara når frem tidsnok til at få primadonnarollen i filmen.

Mens den uheldige magister reddes fra druknedøden af Lucie, og derfor erklærer hende sin kærlighed, afsløres grosserereren under optagelserne som filmens "skurk", og han tvinges til at give sit samtykke til giftermålet mellem Clara og Peter.

Og efter at grossererinden - noget vrissent - også er gået med til det, lover de tre hinanden, at de "for stedse er færdige med filmen."

AS/1.2.1984